

RP 192/2010 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av foderlagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att foderlagen ändras till följd av ändringarna i Europeiska unionens lagstiftning om utsläppande på marknaden och användning av foder samt på grund av de nationella ändringsbehov som framkommit i det praktiska tillsynsarbetet.

För närvarande bestäms det om utsläppande på marknaden och användning av foderråvaror och foderblandningar genom Europaparlamentets och rådets förordning, varför vissa definitioner av foder och praxis som gäller märkningar och användning av foder i foderlagen måste uppdateras så att de motsvarar den nya EU-lagstiftningen. Samtidigt uppdateras också hänvisningarna till den nationella lagstiftningen när det gäller registreringen som foderföretagare. I lagen föreskrivs om användningen av finska och svenska på foderförpackningar och i andra

medföljande dokument. I fortsättningen föreskrivs i lagen även om foderföretagarens skyldighet att lämna uppgifter i anslutning till skadliga ämnen, produkter och organismer som upptäckts vid kvalitetssäkringen. Vidare föreslås i lagen bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskriva hur foderråvarukategorier för sällskapsdjurfoder ska benämnas samt om angivande av energi- och proteinvärden och provtagning i samband med handel på den inre marknaden och import i fråga om s.k. särskilt riskbenäget foder. Till lagen fogas också bemyndigande att förbjuda att foder släpps ut på marknaden och används om salmonella har konstaterats i fodrets produktionsmiljö eller i transportfordonet.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL.....	2
MOTIVERING.....	3
1 Inledning.....	3
2 Nuläge.....	3
2.1 Lagstiftning och praxis	3
2.2 Bedömning av nuläget	3
3 Målsättning och de viktigaste förslagen	4
4 De viktigaste ändringarna.....	4
5 Propositionens konsekvenser.....	9
5.1 Ekonomiska konsekvenser.....	9
5.2 Konsekvenser för myndigheterna	9
6 Beredningen av propositionen	10
7 Ikraftträdande.....	10
LAGFÖRSLAG.....	11
Lag om ändring av foderlagen	11
BILAGA.....	16
PARALLELLTEXT	16
Lag om ändring av foderlagen	16

MOTIVERING

1 Inledning

Märkningarna på foder har stor betydelse för fodersäkerheten och därmed också för livsmedelssäkerheten. Enhetliga rutiner för utsläppande på marknaden och användning av foder påverkar också avsevärt djurproducenternas verksamhetsförutsättningar eftersom foder är en betydande produktionsinsats inom djurproduktionen. Också för andra konsumenter, t.ex. ägare till sällskapsdjur, är det viktigt att få tillräcklig och adekvat information om foder. En fungerande lagstiftning garanterar att foderföretagarna behandlas rättvist och konkurrerar på lika villkor.

EU-lagstiftningen om märkningar på foder har reformerats, varför det är nödvändigt att ändra foderlagen. Om den nationella och EU-lagstiftningen står i konflikt med varandra leder det till oklarheter för foderföretagarna. Samtidigt är ändamålsenligt att även uppdatera vissa hänvisningar till nationella författningar. Det är nödvändigt att i foderlagen föreskriva mera detaljerat om det språk som ska användas på foderförpackningar och andra medföljande dokument som gäller foder än i 34 § i språklagen (423/2003). I fortsättningen ska det också föreskrivas i lag om foderföretagarens skyldighet att lämna uppgifter i anslutning till skadliga ämnen, produkter och organismer som upptäckts vid kvalitetssäkringen. Till de skadliga organismerna hör salmonellabakterier. Till foderlagen fogas också bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskriva hur foderråvarukategorier för foder för sällskapsdjur ska benämnas samt om uppgivande av energi- och proteinvärden och provtagning i samband med handel på den inre marknaden och import i fråga om s.k. särskilt riskbenäget foder. Med särskilt riskbenäget foder avses foderråvaror som på grund av sin sammansättning är förenade med större risk för salmonellakontamination än andra foderråvaror. Till lagen fogas också bemyndigande att förbjuda att foder släpps ut på marknaden eller används i en situation där salmonella har konstaterats i fodrets produktionsomgivning eller i transportfordonet.

2 Nuläge

2.1 Lagstiftning och praxis

Foderlagen, som trädde i kraft den 8 februari 2008 (86/2008), gäller foder och foderhantering, foderföretagare samt kontrollen i alla stadier av produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan, från primärproduktionen av fodret tills det släpps ut på marknaden och används. Syftet med lagstiftningen är att säkerställa att det på marknaden endast finns sådana foder som uppfyller kraven och som är oförfalskade, av god kvalitet och oskadliga samt lämpliga för sitt ändamål. I jord- och skogsbruksministeriets förordningar som utfärdats med stöd av denna lag samt i jord- och skogsbruksministeriets beslut som utfärdats med stöd av den föregående foderlagen (396/1998) föreskrivs närmare om märkning av foder, bedrivande av verksamhet inom foderbranschen samt tillsynen över att lagstiftningen följs.

2.2 Bedömning av nuläget

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (*förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*) börjades tillämpas från och med den 1 september 2010. Förordningen är den sista av de 16 omfattande förslag till rättsakter om foder i kommissionens vitbok om livsmedelssäkerhet från 2000. Den nya förordningen upphäver sju olika direktiv samt ett beslut av kommissionen om märkning och godkännande av foder. Direktiven om skadliga ämnen i foder och foderläkemedel kommer att harmoniseras under de närmaste åren. Därefter är foderlagstiftningen harmoniserad inom gemenskapen med undantag för vissa

enstaka helheter. Nationellt är det fortfarande möjligt att föreskriva om bl.a. energi- och proteinvärden och mikrobiologiska kriterier för foder.

Från och med den dag då den nya EU-förordningen börjar tillämpas är det nödvändigt att upphäva följande nationella beslut och förordningar: jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderämnen (JSMb 40/1999), jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderblandningar (JSMb 41/1999) samt jord- och skogsbruksministeriets beslut om produkter som används i djurfoder (60/2005).

3 Målsättning och de viktigaste förslagen

Syftet med propositionen är att uppdatera foderlagen så att den motsvarar Europeiska unionens lagstiftning. Med detta vill man undvika oklarheten i anslutning till tolkning och tillämpning. Den nationella foderlagstiftningen reformeras genom att den nuvarande foderlagen ändras så att det inte finns några motstridigheter mellan EU-lagstiftningen och den nationella lagstiftningen när det gäller praxis för märkning och användning av foder. Samtidigt företas aktuella uppdateringar av lagen som beror på nationella behov.

4 De viktigaste ändringarna

Förhållande till annan lagstiftning

I 3 § i foderlagen föreskrivs om Europeiska unionens foderlagstiftning. I paragrafen uppräknas de centrala förordningar inom Europeiska unionens foderlagstiftning som tillämpas direkt men som förutsätter nationella åtgärder för införande. Det föreslås att 1 mom. uppdateras vad gäller gemenskapens nya s.k. förordning om animaliska biprodukter och förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Det beslut av kommissionen som nämns i punkt 12 i den gällande foderlagen ingår i den nya förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Dessutom föreslås att paragrafens rubrik och inledande stycke ändras till formen Europeiska unionens lagstift-

ning. Detta motsvarar den formulering som etablerats efter Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (FördrS 67/2009).

Ändringar som gäller definitioner

Förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, preciserar vissa centrala foderdefinitioner. En del av definitionerna i förordningen är helt nya. I 5 § 2, 3 och 7 punkten, som gäller foderråvaror, foderblandning och foder för särskilda näringsbehov ändras så att de motsvarar definitionerna i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Vidare ska till definitionerna fogas en ny 9 punkt där det hänvisas till definitionen på etikett i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, samt en ny 19 punkt där det definieras vad som avses med salmonellabakterier. Orsakerna till behovet av tillägget är nationella.

Lagstiftningen om foderråvaror, speciella foderråvaror och foder för särskilda näringsbehov

Det föreslås att hela 7 § ändras. Om gemenskapsförteckningen över foderråvaror bestäms i fortsättningen i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Bemyndigandet att utfärda närmare bestämmelser om hur foderråvaror ska benämnas begränsas till att gälla endast benämningar på foderråvarukategorier som tillåts i foder för sällskapsdjur enligt artikel 17.2 c i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Vidare är bestämmelsen om temporära begränsningar i 3 mom. onödig eftersom 16 § i foderlagen också gäller foderråvaror. 8 § om speciella foderråvaror upphävs för i enlighet med förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder ska speciella foderråvaror inte längre kräva förfarande för förhandsgodkännande. I fortsättningen ska på dem tillämpas de allmänna bestämmelserna om foderråvaror och annat foder. 9 § som gäller foder för särskilda näringsbehov ändras så att den motsvarar terminologin i för-

ordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Foderblandning ändras till foder eftersom foder för särskilda näringsbehov också kan vara foderråvaror. I paragrafen föreslås hänvisa till förteckningen över användningsområden för foder avsett för särskilda näringsbehov och uppdateringen av den. Detta motsvarar vad som föreskrivs i artiklarna 9 och 10 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Dessutom föreslås att Europeiska gemenskapen ändras till formen Europeiska unionen.

Allmänna krav som gäller information om foder

Det föreslås att hela 14 § ändras. Det föreslås att etiketter och medföljande dokument nämns som en ny punkt i paragrafen. Med medföljande dokument avses i första hand det dokument som följer med foder i lösvikt. Dokumentet ska uppta de obligatoriska märkningsuppgifterna enligt förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Praxis motsvarar nuläget.

Det föreslås också att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det hänvisas till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder till den del den gäller principerna för tillåtna påståenden om foderråvaror och foderblandningar. Om principerna har inte tidigare föreskrivits i foderlagstiftningen.

Krav på märkning av foder

Det föreslås att hela 15 § ändras. Det föreslås att i 15 § 1 mom. uppräknas de unionsrättsakter där det bestäms om de obligatoriska märkningskraven för foder och om presentationen av märkningsuppgifterna. De är förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, TSE-förordningen, förordningen om genetisk modifierade livsmedel och foder, GMO-spårbarhetsförordningen, förordningen om animaliska bi-produkter samt EG:s tillsatsförordning. Det går också att lämna andra, frivilliga uppgifter om foderråvaror och foderblandningar förutsatt att man följer de allmänna principerna i

förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

I paragrafens 2 mom. hänvisas till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder när det gäller märkning av icke tillåtna foderråvaror och foderblandningar eftersom det är frågan om ny praxis.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om det språk som ska användas på förpackningar innehållande foderråvaror, foderblandningar och fodertillsatser, i medföljande dokument och i samband med distansförsäljning. När det gäller den gällande lagstiftningen ingår bestämmelser om det språk som ska användas vid märkning av foderblandningar i jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderblandningar 41/1999. Enligt detta beslut ska anteckningarna i foderblandningars varudeklaration avfattas på finska och svenska om det inte är frågan om foderblandningar som tillverkats i Finland och som säljs enbart i enspråkiga kommuner. Då får anteckningarna vara skrivna på endast det språk som används i dessa kommuner. Bestämmelser om det språk som ska användas vid märkning av foderråvaror ingår i jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderämnen 40/1999. Enligt detta beslut ska anteckningarna i foderråvarors varudeklaration avfattas på finska och/eller svenska. I fråga om de fodertillsatser som så att säga varit i användning och som det bestäms om i jord- och skogsbruksministeriets förordning 43/05 ska anteckningarna vara på både finska och svenska. Eftersom jord- och skogsbruksministeriets beslut om foderblandningar 41/1999 och om foderämnen 40/1999 ska upphävas när förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder börjar tillämpas och eftersom om man gör undantag från den allmänna bestämmelsen i 34 § i språklagen (432/2003) måste man utfärda bestämmelser om saken genom lag, anses det nödvändigt att bestämmelser om språkravet i fortsättningen tas in i foderlagen.

Enligt huvudregeln ska allt foder (foderråvaror, foderblandningar, tillsatser) som direkt eller indirekt är avsett för slutanvändarna ha både finska och svenska märkningar oberoende av i vilket land fodret har tillverkats. Med slutanvändare avses husdjursproducenter eller andra konsumenter som använder

fodret för utfodring av djur som de äger eller innehar, inklusive pälsdjur och sällskapsdjur. Med indirekt leverans avses foder som förmedlas till slutanvändaren av en tredje part, t.ex. detaljhandeln.

Det ska dock finnas tre undantag från huvudregeln. Enligt det första ska på foder som säljs enbart i enspråkiga kommuner kunna användas enspråkiga märkningar på kommunens språk. Vidare ska även i tvåspråkiga kommuner foder som förpackats på försäljningsstället (t.ex. fågelfrö som affärer för sällskapsdjur säljer i lösvikt) kunna förses med endast antingen finska eller svenska märkningar. Företagaren måste dock ha både finsk- och svenskspråkiga etiketter och/eller medföljande dokument till sitt förfogande i enlighet med kundens behov. De två ovan nämnda undantagen överensstämmer med 34 § i språklagen.

Enligt det tredje undantaget ska i det medföljande dokumentet till foder i lösvikt kunna göras märkningar endast på slutanvändarens modersmål i en situation där fodertillverkaren levererar foder i lösvikt direkt till slutanvändaren. Motsvarande förfarande ska vara möjligt också i en situation där en primärproduktionsföretagare i foderbranschen levererar foder till en annan primärproduktionsföretagare i foderbranschen. Med modersmål avses finska eller svenska. Omfattningen av den information som ska lämnas om foder ökar i och med förpliktelseerna i den nya förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. Den ökade informationen i kombination med kravet på tvåspråkighet kan leda till konkreta problem med utrymmebrist på foderetiketterna och i andra medföljande dokument. Det foder som husdjursproducenterna skaffar är i allt högre grad foder i lösvikt som levereras från foderfabriken direkt till gården. Det är i allmänhet fråga om etablerade kundrelationer mellan fodertillverkaren (säljaren) och köparen (husdjursproducenten), varvid foderförsäljaren känner till kundens modersmål. Å andra sidan ökar foderhandeln mellan primärproduktionsföretagarna i foderbranschen hela tiden. Även då känner foderleverantören i regel till den andra partens modersmål. Av ovan nämnda skäl vore det nödvändigt att

avvika från det allmänna kravet på tvåspråkighet i språklagen.

Vid andra affärstransaktioner mellan foderföretagare än de som avses ovan ska fodermärkningarna göras på finska eller svenska. Bestämmelsen motsvarar artikel 14.1 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. I affärstransaktioner mellan näringsidkare anses inte foder som en i 34 § i språklagen avsedd produkt. När det gäller primärproduktionsföretagare i foderbranschen bör man lägga märke till att företagaren eventuellt har en dubbelroll som både foderleverantör (t.ex. spannmålsförsäljning) och förvärvare (t.ex. köp av helfoder). När en primärproduktionsföretagare i foderbranschen levererar t.ex. säd till en foderfabrik berörs han av bestämmelsen som anses ovan i anslutning till allmän affärsverksamhet mellan näringsidkare.

Enligt paragrafens 4 mom. ska energi- och proteinvärden hos foderråvaror och foderblandningar bygga på och räknas enligt de beräkningsgrunder som Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi har publicerat om inte annat föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning.

Enligt 5 mom. utfärdas närmare bestämmelser om analys av, information om och märkning av energi- och proteinvärdena hos foderråvaror och foderblandningar genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Informationen ska gälla de avvikelser som tillåts i märkningarna av sammansättning.

Krav på förpackning av foder

I 15 a § hänvisas till förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder till den del den gäller förpackningskrav för foderråvaror och foderblandningar samt till EG:s tillsatsförordning till den del den gäller förpackningskrav för fodertillsatser och förblandningar.

Anmälningsskyldighet för registrering

Det är fråga om en ändring som beror på ett nationellt behov. Enligt 18 § i den gällande lagen kan en anmälan med avseende på registrering som foderföretagare även göras i samband med ansökningsförfarande enligt

lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005) eller någon lag som tillämpas på registrering av djur eller någon annan motsvarande lag.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att där slopas möjligheten att registrera sig som foderföretagare i samband med ansökningsförfarande enligt lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd eller någon annan motsvarande lag. I den foderlag som trädde i kraft i februari 2008 var det viktigt att föreskriva om förfarandet enligt lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd för att man snabbt skulle få största delen av foderföretagarna inom primärproduktionen registrerade på ett heltäckande sätt i enlighet med kraven i EG:s foderhygienförordning (183/2005) och vidare de s.k. tvärvillkoren. I enlighet med kraven från tvärvillkoren får foder köpas endast från godkända eller registrerade foderföretagare. För att en primärproduktionsföretagare ska ha möjlighet att kontrollera om en företagare som bjuder ut t.ex. hö är registrerad, bör företagarnas kontaktuppgifter vara offentliga. Det är av största vikt att förteckningen är realtidig.

Uppgifter om dem som gjort anmälan i samband med ansökan om stöd överfördes senare 2008 till en förteckning som Livsmedelssäkerhetsverket Evira upprätthåller på webben. I juli 2010 upptog nämnda förteckning över primärproduktionsföretagare nästan 63 000 företagare som bedriver husdjurs- och växtproduktion. År 2010 ansökte på motsvarande sätt 63 651 gårdar om jordbruksstöd. Även om Eviras förteckning upptar även andra än de som registrerat sig i samband med ansökan om jordbruksstöd, täcker uppgifterna i Eviras förteckning nästan 100 % av dem som ansökt om jordbruksstöd. Man bör också lägga märke till att alla som ansökt om stöd inte bedriver sådan verksamhet som skulle kräva anmälan som foderföretagare.

Nya foderföretagare som bedriver husdjurs- och växtproduktion och som första gången inleder verksamhet ska anmäla sig till Evira på verkets egen blankett F. F-blanketten finns bl.a. på Eviras webbplats där det är möjligt att fylla i den elektroniskt. Det är också möjligt att skicka in den ifyllda blanketten som en e-postbilaga till Evira.

Enligt jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral TIKE:s senast publicerade Lantbruksregister var t.ex. antalet nya gårdar 554 år 2009. Med ny gård avses vid sidan av gårdar som första gången inleder odling och husdjursproduktion gårdar vilkas gårdssignum har ändrats samt gårdar som emellan har gjort ett uppehåll i verksamheten eller vars verksamhet har varit så ringa att gårdarna inte tidigare har varit införda i registret. År 2009 tillkom antalsmässigt flest gårdar inom produktionsinriktningarna "övrig produktion av växter" (33,9 %), "spannmålsodling" (19,3 %) samt "hästhushållning" (17,0 %). Av gårdarna med produktionsinriktningen "övrig produktion av växter" hör de som odlar hö och grönmjölshö till foderföretagarna. Till spannmålsodling räknas gårdar vilkas huvudsakliga produktionsinriktning är odling av vete, råg, korn (ej maltkorn) och havre. Sålunda finns det i bägge dessa grupper potentiella företagare som borde anmäla sig som foderföretagare till. År 2009 utgjorde de nya djurgårdarna (ej hästgårdar) sammanlagt 15,8 % (88 gårdar) av alla nya gårdar. Enstaka nya gårdar tillkom dessutom i grupperna "produktion av specialväxter" och "övrig produktion". Av dessa potentiella foderföretagare är de som odlar olje- och baljväxter samt gårdar som bedriver ekologisk produktion och renhushållning anmälningskyldiga i gruppen "övrig produktion".

Trots att det är svårt att göra någon exakt genomsnittlig helhetsuppskattning av de nya anmälningskyldiga företagarna med beaktande av det ovan nämnda, torde antalet stanna på högst 200 företagare per år. Med beaktande av behovet av en realtidig förordning är det fortfarande viktigt att anmälan görs om betydande förändringar i verksamheten, t.ex. generationsväxling och nedläggning av verksamheten. Under 2010 har det fram till den 1 juli kommit 137 sådana registeranmälningar till Evira som utgående från de anmälda uppgifterna kan antas gälla företagare som omfattas av ansökan om jordbruksstöd. Av dessa kommer 95 anmälningar från nya företagare som bedriver husdjurs- eller växtproduktion och inleder verksamhet första gången.

Skyldighet att lämna uppgifter

Det föreslås att hela 21 § ändras. Det är fråga om ett ändringsförslag som föranleds av nationella behov. Paragrafen preciseras så att skyldigheten att lämna uppgifter också gäller överskridningar av de tillåtna maximalhalterna av skadliga ämnen, produkter och organismer som upptäckts i samband med kvalitetssäkringen. Med skadliga organismer avses salmonellabakterier. Tidigare har det föreskrivits om förpliktelserna genom förordningar av jord- och skogsbruksministeriet, så nuvarande praxis föreslås fortsätta. Det ska även i fortsättningen utfärdas närmare bestämmelser om anmälningarna genom förordningar av jord- och skogsbruksministeriet.

Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden

Det föreslås att hela 31 § ändras. Det är fråga om ett ändringsförslag som föranleds av nationella behov. Det föreslås att rubriken för 31 § ändras så att till den fogas ordet provtagning. På motsvarande sätt preciseras 1 mom. så att där framgår klarare den provtagningsmöjlighet som hänför sig till anmälningsförfarandet. Detta anmälningsförfarande gäller s.k. särskilt riskbenäget foder som är förenat med större risk för salmonellakontamination än annat foder. Den officiella provtagningen av särskilt riskbenäget foder som sker i samband med handel på den inre marknaden är gällande, nationell praxis. Det har dock inte föreskrivits tidigare om provtagningen. Dessutom föreslås att till 3 mom. fogas bemyndigande att föreskriva närmare om officiell provtagning i anslutning till fodret genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. I lagen bevaras fortfarande bemyndigande att genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärda närmare bestämmelser om bedömningen av särskilt riskbenägna foder och när och hur förhandsanmälan ska göras samt vilka uppgifter som ska uppges om fodret.

Förhandsanmälan och provtagning i samband med import

Det föreslås att hela 32 § ändras. Det är fråga om ett ändringsförslag som föranleds av nationella behov och motiveringen till ändringen är motsvarande som i 31 § beträffande foder från den inre marknaden. Det föreslås att rubriken för 32 § ändras så att till den fogas ordet provtagning.

I artikel 17.1 andra stycket i kontrollförordningen avses motsvarande särskilt riskbenäget foder som i 31 § som gäller handel på den inre marknaden. Om foder enligt artikel 15.5 i kontrollförordningen som ska underkastas strängare offentliga kontroller bestäms i kommissionens förordning (EG) nr 669/2009 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 när det gäller strängare offentlig kontroll av import av visst foder och vissa livsmedel av icke-animaliskt ursprung och om ändring av beslut 2006/504/EG. Enligt 3 mom. ska man genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kunna utfärda närmare bestämmelser om när och hur en foderföretagare ska göra en förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartiet som importeras och vilka uppgifter som ska ges om fodret. Närmare bestämmelser ska också kunna utfärdas om importkontrollen, till exempel om officiell provtagning.

Administrativa tvångsmedel och påföljder

Det föreslås att foderlagen ändras så att i 41 § 3 punkten tas in en bestämmelse om rätten att förbjuda att foder släpps ut på marknaden eller används redan i en situation där salmonellabakterier har konstaterats i fodrets produktionsmiljö eller i transportfordonet.

Denna försiktighetsåtgärd är nödvändig tills man har kunnat försäkra sig om att salmonella inte hittas i fodret. Med produktionsmiljö avses produktionsanordningar och produktions- och lagerlokaler samt andra med dessa jämförbara objekt. Med produktionsmiljö avses dock inte fabriken parkeringsplats eller andra motsvarande gårdsområden. Vidare slopas i 46 § den onödiga hänvisningen till förbud som utfärdats med stöd av 7 § 3 mom. Om möjligheten att temporärt

förbjuda eller begränsa tillverkning, utsläppande på marknaden, användning, import eller export av foder bestäms i 16 § i foderlagen, och den regleringen ska vara tillräcklig för att omfatta även foderråvaror.

5 Propositionens konsekvenser

5.1 Ekonomiska konsekvenser

Ändringar som beror på Europeiska unionens lagstiftning

De ändringar som beror på att förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder börjar tillämpas förenhetligar näringens (foderindustrins) verksamhetsförutsättningar. I enlighet med principerna i förordningen ökar företagarnas självreglering i och med att anvisningar för s.k. god praxis utarbetas. De föreslagna ändringarna anses gagna foderindustrin ekonomiskt, men den exakta nyttan är svår att uppskatta. Förslaget anses inte ha några ekonomiska konsekvenser för husdjursproducenterna eller ägarna till sällskapsdjur.

Primärproduktionsföretagarnas anmälningsförfarande för registrering

De nationella ändringsbehoven i primärproduktionsföretagarnas anmälningsförfarande för registrering har inga ekonomiska konsekvenser för företagarna. Anmälan som foderföretagare inom primärproduktionen är avgiftsfri.

Provtagning av särskilt riskbenäget foder

De föreslagna ändringarna i anslutning till provtagning av särskilt riskbenäget foder har inte som sådana några ekonomiska konsekvenser för företagarna. Kostnaderna i anslutning till provtagningen ändras om grunderna för provtagningen ändras.

I enlighet med gällande praxis (Eviras provtagningsanvisning REHU 12708/2) tas ett prov per varje 50 000 kilo av särskilt riskbenäget foder i samband med import för salmonellaanalys. Bestämmelser om grunderna för bedömning av särskilt riskbenäget foder ingår i jord- och skogsbruksministeriets för-

ordning om bedrivande av verksamhet inom foderbranschen 712/2008. År 2009 importerades cirka 280 partier av särskilt riskbenäget foder och antalet prov som togs var cirka 7 730. Foderföretagarnas totala kostnader var på motsvarande sätt cirka 533 000 €, varav provtagning och salmonellaanalys cirka 518 000 € och övriga myndighetsavgifter (kontrollbeslut) cirka 14 800 €. Kostnaden för ett genomsnittligt engångsimportparti på 1,4 miljoner kilo (inklusive provtagning, analys och kontrollbeslut) var 2009 cirka 1 900 € (moms 0 %).

I fortsättningen är avsikten att föreskriva om provtagning på särskilt riskbenäget foder, inklusive provtagningsfrekvensen, genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5.2 Konsekvenser för myndigheterna

Förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder

Förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder ökar Eviras uppgifter till den del det är fråga om bedömning av sanningsenligheten hos olika vetenskapliga påståenden som framförs om foder och bedömning av det näringsmässiga användningsområdet för foder för särskilda näringsbehov. Å andra sidan förväntas de enhetliga märkningsförpliktelserna i förordningen förenhetliga fodermärkningarna och således minska behovet av att föreskriva om anmärkningar och andra påföljder särskilt i anslutning till importfoder. Ovan nämnda konsekvenser beror dock direkt på gemenskapens lagstiftning.

Primärproduktionsföretagares anmälningsförfarande för registrering

Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ökar när antalet som ska registrera sig som foderföretagare ökar i fråga om företagare som bedriver vattenbruk, viltvård, yrkesfiske och hästhushållning. Anmälningsskyldighet och registrering av företagare har dock varit gällande reglering från ingången av 2006 så det är inte fråga om en ny uppgift för verket.

6 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet. Yttrande om propositionen har begärts av jord- och skogsbruksministeriets jordbruksavdelning samt fiske- och viltavdelning, justitieministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, arbets- och näringsministeriet, Ålands landskapsregering, regionförvaltningsmyndigheterna, närings-, trafik- och miljöcentralerna, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Landsbygdsverket, Institutet för hälsa och välfärd, Tullstyrelsen, Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi MTT; husdjursproduktion, Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet, Agrolgien liitto ry, Agronomförbundet rf, Livsmedelsindustriförbundet rf, Centralförbundet för Fiskerihushållning, Förbundet för Ekologisk Odling rf, Kuluttajat-Konsumenterna ry, Föreningen för bekämpning av djursjukdomar ETT rf, Jord- och skogsbruksproducenternas centralförbund MTK rf, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC, Förbundet för mjölkhygien rf, Renbeteslagens förbund, ProAgria Keskusten Liitto ry, ProAgria Svenska lantbrukssällskapens förbund, Finlands Dagligvaruhandel rf, Finlands Fjäderfärförbund rf, Finlands Veterinärförbund rf, Finlands Djurskyddsföreningars förbund rf, Finlands Hippos rf, Finlands Fiskodlarförbund rf, Finlands Konsumentförbund rf, Finlands Fårörening rf, Finlands Pälsdjursuppfödarens Förbund rf, AB Enzymes Oy, Altia Corporation (Koskenkorvafabriken), A-Foder Ab, Berner Aktiebolag, Best-In Oy, Biofarm Oy, Eläinruokatehdas Lemmikki Oy, Feedex Oy Ab, Finnfeeds Finland Ab, Hankkija-Lantbruk Ab, Hauvaset Oy, Hevosfakta Oy – Hästfakta Ab, Hilannon Mylly Ky, Hiven Oy, HK-Ruokatalo, Isofarmi Oy, Kaustisen Osuusmeijeri, Kennel-Rehu Ky, Kinnusen Mylly Oy, Kärki-Agri Oy, Liperin Osuusmeijeri, Lounaisfarmi Oy, Lännen Tehtaat Abp, Melica Finland Oy, Oriola Oy, Osuuskunta Maitokolio, Foderraisio Ab, RehuX Oy, Riverside Technologies Oy, Satare-

hu Oy, SJV-Produkt Oy/Ab, St1 Biofuels Ab, Finlands Akvarietechnik Kb, Tampereen Akvaario- ja lintuliike, T&T Reinikainen Oy, Uniferm Oy, Valio Oy Primärproduktion, Valjas-Kolmio Oy, VetAgro Oy, Vitabalans Oy och Oy Wipet Ab.

Det ansågs på bred front att ändringarna är motiverade och förtjänar allt stöd. Justitieministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket Evira, Österbottens närings-, trafik- och miljöcentral, Kaustisen Osuusmeijeri och Rehuraisio Oy fäste sig vid språket på märkningarna av foder i 15 §. Livsmedelssäkerhetsverket Evira och justitieministeriet påpekade också om märkningarnas förenlighet i förhållande till språklagen (423/2003). Justitieministeriet kommenterade därtill formuleringen av bestämmelserna om bemyndigande att utfärda förordning i 15 § 5 mom., 31 § 3 mom. och 32 § 3 mom. Livsmedelssäkerhetsverket föreslog också utökad behörighet i förbudsbestämmelsen i 41 §. Tullstyrelsen och Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet föreslog preciseringar av definitionerna i 5 §. Finlands Dagligvaruhandel rf framförde önskemål om precisering av motiveringarna till 14 § 1 mom. Centralförbundet för fiskerihushållning fäste vikt vid omfattningen av primärproducenternas registreringskyldighet. Hankkija-Lantbruk Ab framhävde att när det gäller att presentera påståenden är det viktigt med en harmoniserad internationell praxis. Jord- och skogsbruksproducenternas centralförbund MTK rf påminde att den så kallade F-blanketten för registrering av foderföretagare i primärproduktionen måste vara lätt tillgänglig.

Dessa ändringar har i huvudsak beaktats i förslaget.

7 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag om ändring av foderlagen

I enlighet med riskdagens beslut
upphävs i foderlagen (86/2008) 8 §
ändras i 3 § rubriken, det inledande stycket och 5 och 12 punkten, 5, 7, 9, 14 och 15 §, 18 §
1 mom., 21, 31 och 32 §, 41 § 1 mom. 3 punkten och 46 § 3 punkten samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Denna lag tillämpas också på tillsynen över iakttagande av följande rättsakter om foder och foderkontroll som utfärdats av Europeiska unionen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, om inte något annat föreskrivs i någon annan lag:

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (*förordning om animaliska biprodukter*);

12) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (*förordning om utsläppande på marknaden och användning av foder*);

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,

2) *foderråvaror* foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 punkt g i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

3) *foderblandning* foderblandning enligt definitionen i artikel 3.2 punkt h i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

4) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i EG:s tillsatsförordning,

5) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

6) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdig-ställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,

7) *foder för särskilda näringsbehov* foder för särskilda näringsbehov enligt definitionen i artikel 3.2 punkt o i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

8) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan försäkra hälsoskador för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,

9) *etikett* etikett enligt definitionen i artikel 3.2 punkt t i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder,

10) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, bearbetnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

11) *stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *kvalitetssäkring* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

14) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

15) *spårbarhet* möjlighet att spåra foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

16) *import* införsel från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

17) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

18) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen,

19) *salmonellabakterie* alla bakterier som hör till salmonellagruppen.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

7 §

Foderråvaror

Foderråvaror ska till sin kvalitet och sammansättning samt sina övriga egenskaper vara lämpade för utfodring av djur.

Europeiska unionen publicerar en gemenskapsförteckning över foderråvaror enligt artiklarna 24 och 26 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

För foderblandningar för sällskapsdjur får foderråvarans specifika namn ersättas med den gruppbezeichnung foderråvaran hör till enligt artikel 17 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Närmare bestämmelser om de kategorier av foderråvaror som avses i 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

Foder för särskilda näringsbehov ska till sin kvalitet, sammansättning och sina övriga egenskaper vara lämpade för att tillgodose särskilda näringsbehov hos djur.

Endast foder för särskilda näringsbehov som har godkänts av Europeiska unionen för upptagande i förteckningen över användningsområden för foder avsett för särskilda näringsbehov får tillverkas, släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foder eller för utfodring av djur och importeras. I fråga om uppdateringen av förteckningen över användningsområden föreskrivs i artikel 10 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av foder för särskilda näringsbehov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet

med bestämmelserna om detta i Europeiska unionens foderlagstiftning.

14 §

Allmänna krav som gäller information om foder

På foderförpackningar, etiketter, medföljande dokument, i broschyrer, reklamer eller i övrigt i samband med marknadsföringen och presentationen av fodret ska det ges sanningssenlig och tillräcklig information om fodret.

I fråga om principerna för tillåtna påståenden i märkningar samt i presentation av foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 13 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

15 §

Krav på märkning av foder

I fråga om de obligatoriska märkningskraven för foderråvaror och foderblandningar och om presentationen av märkningsuppgifterna föreskrivs i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, TSE-förordningen, i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, GMO-spårbarhetsförordningen och i förordningen om animaliska biprodukter. Även andra uppgifter om foderråvaror och foderblandningar kan lämnas förutsatt att de allmänna principerna i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder följs och att uppgifterna är entydiga och mätbara och kan motiveras. Bestämmelser om märkningskraven för fodertillsatser och förblandningar ingår i EG:s tillsatsförordning.

I fråga om märkningskraven för icke tillåtna foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 20 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Märkningar av foder som är direkt eller indirekt avsedda för slutanvändare ska göras på finska och svenska. På foder som endast säljs i enspråkiga kommuner får märkningarna dock göras på kommunens språk. I tvåspråkiga kommuner får märkningarna på foder

göra märkningarna på foder som har förpackats på försäljningsstället göras antingen på finska eller på svenska. Även på foder i lösvikt som en fodertillverkare levererar direkt till slutanvändaren, eller en foderföretagare i primärproduktionen till en annan foderföretagare i primärproduktionen, kan märkningarna göras enbart på slutanvändarens modersmål. I övrig affärsverksamhet mellan foderföretagare än den som nämns ovan ska märkningarna på foder göras på finska eller svenska.

Energi- och proteinvärden hos foderråvaror och foderblandningar ska bygga på och räknas enligt de beräkningsgrunder som Forskningscentralen för jordbruk och livsmedels ekonomi har publicerat om inte annat föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning.

Närmare bestämmelser om att analysera energi- och proteinvärden hos foderråvaror och foderblandningar och att lämna information om värdena samt om märkning av energi- och proteinvärden utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 a §

Krav på förpackning av foder

Foder ska vara förpackade på ett säkert och med beaktande av produktens egenskaper lämpligt sätt.

I fråga om förpackningskraven för foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 23 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. I fråga om krav på förpackningar av fodertillsatser och förblandningar föreskrivs i artikel 16 i EG:s tillsatsförordning.

18 §

Anmälningsskyldighet

En foderföretagare ska i enlighet med artikel 9 i foderhygienförordningen för registrering göra en skriftlig anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om verksamheten, betydande förändringar i den och upphörande med verksamheten. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte foderföretagare som enbart levererar små mängder av dem producerade

primärprodukter direkt till en lokal gårdsbruksenhet för vidareanvändning.

21 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om en foderföretagare har skäl att misstänka att det foder som företagaren har släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på säkerhet eller om det vid kvalitets-säkring upptäcks att de högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen, produkter eller organismer har överskridits, ska företagaren omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragning av foder som inte uppfyller kraven, men som redan har släppts ut på marknaden, ingår i artikel 20 i den allmänna livsmedelsförordningen.

31 §

Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden

Ett foderparti som förs in till Finland från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och som kan orsaka fara för folk- eller djurhälsan eller för miljön, ska av foderföretagaren med avseende på provtagning anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket innan partiet införs till Finland.

Foder som förs in till Finland får förvaras på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten tillåter att fodret släpps ut på marknaden. Tillsynsmyndigheten får ge tillstånd först när den fått en tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den uppfylls.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om bedömning av foder som avses i 1 mom. och om provtagning och när och hur en foderföretagare ska göra en ankomstan-

mälan till Livsmedelssäkerhetsverket om ett foderparti och vilka uppgifter som ska ges om fodret.

32 §

Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras

Innan en foderföretagare tar emot ett parti av sådant foder som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 kap. 2 i kontrollförordningen ska företagaren lämna en anmälan om införseln till Livsmedelssäkerhetsverket för provtagning.

Foder som importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under tullens uppsikt på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten har fått en tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den är uppfyllda.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om när och hur en foderföretagare ska göra en förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartier som avses i 1 mom. och vilka uppgifter som ska ges om fodret samt om hur provtagning och annan importkontroll ska utföras.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

3) släpps ut på marknaden eller används, om fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den eller om fodret används i strid med bruksanvisningarna eller om fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningskyldigheten enligt 18 § eller fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §

eller om salmonellabakterie har påträffats i
 produktionsmiljön eller transportfordonet.

46 §

Straffbestämmelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

3) bryter mot ett temporärt förbud som utfärdats med stöd av 16 §,

_____ ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses obetydlig eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *foderlagsförseelse* dömas till böter.

_____ Denna lag träder i kraft den 20 .
 Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft

Helsingfors den 15 oktober 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Lag om ändring av foderlagen

I enlighet med riskdagens beslut
upphävs i foderlagen (86/2008) 8 §
ändras i 3 § rubriken, det inledande stycket och 5 och 12 punkten, 5, 7, 9, 14 och 15 §, 18 §
1 mom., 21, 31 och 32 §, 41 § 1 mom. 3 punkten och 46 § 3 punkten samt
fogas till lagen en ny 15 a § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Europeiska gemenskapens foderlagstiftning

Denna lag tillämpas också på tillsynen över iakttagandet av följande rättsakter om foder och foderkontroll som utfärdats av Europeiska gemenskapen och bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, om inte något annat föreskrivs i någon annan lag:

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1774/2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel (*biproduktförordningen*),

12) kommissionens beslut 2004/217/EG om antagande av en förteckning över varor som inte får avyttras eller användas som foder,

Föreslagen lydelse

3 §

Europeiska unionens foderlagstiftning

Denna lag tillämpas också på tillsynen över iakttagande av följande rättsakter om foder och foderkontroll som utfärdats av Europeiska *unionen* och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, om inte något annat föreskrivs i någon annan lag:

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter *och därav framställda produkter* som inte är avsedda att användas som livsmedel *och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter)*;

12) *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (förordning om utsläppande på marknaden och användning av foder)*;

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,

2) *foderråvaror* produkter av vegetabiliskt eller animaliskt ursprung, färska eller konserverade, liksom produkter som härletts ur sådana genom industriell bearbetning samt organiska eller oorganiska ämnen, med eller utan tillsatser, vilka är avsedda att användas för att framställa foderblandningar eller som bärare i förblandningar eller avsedda för utfodring av djur obearbetade eller efter bearbetning,

3) *speciella foderråvaror* tekniskt tillverkade produkter som direkt eller indirekt fungerar som proteinkälla och är avsedda att användas som foder eller i foder,

4) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i EG:s tillsatsförordning,

5) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

6) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdigställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,

7) *foderblandning* blandning av sådant foder som avses i 2—5 punkten,

8) *foder för särskilda näringsbehov* foderblandningar som genom sin särskilda sammansättning eller tillverkningsmetod klart skiljer sig från andra foder och foderblandningar samt från foderläkemedel och som framställs för att täcka särskilda näringsbehov,

9) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,

5 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *foder* foder enligt definitionen i artikel 3.4 i allmänna livsmedelsförordningen,

2) *foderråvaror* *foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 punkt g i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*,

3) *foderblandning* *foderblandning enligt definitionen i artikel 3.2 punkt h i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*,

4) *fodertillsatser* fodertillsatser enligt definitionen i artikel 2.2 punkt a i EG:s tillsatsförordning,

5) *genetiskt modifierat foder* foder enligt definitionen i artikel 2.7 i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder,

6) *foderläkemedel* blandningar av ett eller flera veterinärmedicinska läkemedel och foder, som har färdigställts för utsläppande på marknaden och som på grund av sina botande eller förebyggande egenskaper eller övriga medicinska egenskaper är avsedda att ges till djur utan vidare bearbetning,

7) *foder för särskilda näringsbehov* *foder för särskilda näringsbehov enligt definitionen i artikel 3.2 punkt o i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*,

8) *skadliga ämnen, produkter och organismer* sådana ämnen, produkter och organismer i foder som kan förorsaka hälsofara för djur eller via animaliska produkter för människor eller fara för miljön,

9) *etikett* *etikett enligt definitionen i artikel 3.2 punkt t i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder*,

10) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, bearbetnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

11) *stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *kvalitetssäkring* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

14) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

15) *spårbarhet* möjlighet att spåra foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

16) *import* införsel från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

17) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

18) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska gemenskapen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess medlemsstater i den omfattning som avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

10) *foderföretagare* de fysiska eller juridiska personer som utför vilket som helst stadium i fodrets produktions-, bearbetnings- och distributionskedja samt företagare som använder foder för utfodring av de livsmedelsproducerande djur de äger eller innehar; med foderföretagare avses dock inte företagare som enbart

a) utfodrar livsmedelsproducerande djur som är avsedda för privat konsumtion,

b) tillverkar foder för andra djur än livsmedelsproducerande djur som företagaren äger eller innehar,

c) bedriver detaljhandel med sällskapsdjursfoder,

d) bedriver utfiskning av skräpfisk eller fritidsfiske,

11) *stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan* alla stadier från primärproduktion till leverans av fodret till slutkonsumenten,

12) *primärproduktion av foder* primärproduktion av foder enligt artikel 3 punkt f i foderhygienförordningen,

13) *kvalitetssäkring* foderföretagarens eget kontrollsystem genom vilket företagaren strävar efter att försäkra sig om att fodret och foderhanteringen uppfyller de krav som ställs i bestämmelserna,

14) *utsläppande på marknaden* utsläppande på marknaden av foder enligt artikel 3.8 i allmänna livsmedelsförordningen,

15) *spårbarhet* möjlighet att spåra foder genom alla stadier i produktions-, bearbetnings- och distributionskedjan och följa det genom dessa stadier,

16) *import* införsel från andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

17) *export* utförsel till andra länder än Europeiska unionens medlemsstater,

18) *handel på den inre marknaden* införsel till Finland från andra medlemsstater i Europeiska unionen eller utförsel från Finland till andra medlemsstater i Europeiska unionen,

19) *salmonellabakterie* alla bakterier som hör till salmonellagruppen.

Vad som i denna lag föreskrivs om Europeiska unionen eller Europeiska unionens medlemsstater gäller också Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och dess stater.

förunder

7 §

Foderråvaror

Foderråvaror ska till sin kvalitet, sammansättning samt sina övriga egenskaper vara lämpade för utfodring av djur.

Endast foderråvaror som Europeiska gemenskapen har infört i sin förteckning över foderråvaror får tillverkas, släppas ut på marknaden, användas för fodertillverkning eller utfodring av djur och importeras. Även andra foderråvaror än de som ingår i förteckningen får dock tillverkas, släppas ut på marknaden, användas för fodertillverkning eller utfodring av djur under förutsättning att råvarorna klart skiljer sig från de beteckningar och beskrivningar som godkänts av gemenskapen och inte vilseleder köparen, någon annan mottagare eller användaren.

Utän hinder av 2 mom. kan jord- och skogsbruksministeriet genom förordning förbjuda användningen av vissa foderråvaror, om användningen kan medföra allvarlig fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. I förordningen kan det dessutom föreskrivas att Livsmedelssäkerhetsverket i enskilda fall får ge tillstånd att avvika från förbudet i förordningen, om det kan säkerställas att foderråvaran inte medför fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön. Förordningen ska då också innehålla närmare bestämmelser om villkoren för tillstånd.

Närmare bestämmelser om hur foderråvaror ska benämnas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med bestämmelserna om detta i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning.

8 §

Speciella foderråvaror

Speciella foderråvaror ska till sin kvalitet, sammansättning och sina övriga egenskaper vara sådana att de i form av kväve- eller proteinkälla har näringsvärde för djuret.

Endast speciella foderråvaror som godkänts av Europeiska gemenskapen får tillver-

7 §

Foderråvaror

Foderråvaror ska till sin kvalitet och sammansättning samt sina övriga egenskaper vara lämpade för utfodring av djur.

Europeiska unionen publicerar en gemenskapsförteckning över foderråvaror enligt artiklarna 24 och 26 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

För foderblandningar för sällskapsdjur får foderråvarans specifika namn ersättas med den gruppbeteckning foderråvaran hör till enligt artikel 17 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Närmare bestämmelser om de kategorier av foderråvaror som avses i 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

kas, släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foderblandningar eller för utfodring av djur och importeras.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av speciella foderråvaror, om förfarandet vid godkännande och om speciella förutsättningar för användningen av sådana utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med bestämmelserna om detta i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

Foder för särskilda näringsbehov ska till sin kvalitet, sammansättning och sina övriga egenskaper vara lämpade för att tillgodose särskilda näringsbehov hos djur.

Endast foder för särskilda näringsbehov som godkänts av Europeiska gemenskapen får tillverkas, släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foderblandningar eller för utfodring av djur och importeras.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av foder för särskilda näringsbehov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med bestämmelserna om detta i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning.

14 §

Allmänna krav som gäller informationen om foder

I varudeklarationen för eller på förpackningen till ett foder eller i en broschyr eller reklam som gäller ett foder eller i övrigt i samband med marknadsföringen ska sanningсенlig och tillräcklig information ges om fodret.

9 §

Foder för särskilda näringsbehov

Foder för särskilda näringsbehov ska till sin kvalitet, sammansättning och sina övriga egenskaper vara lämpade för att tillgodose särskilda näringsbehov hos djur.

Endast foder för särskilda näringsbehov som har godkänts av Europeiska unionen för upptagande i förteckningen över användningsområden för foder avsett för särskilda näringsbehov får tillverkas, släppas ut på marknaden, användas för tillverkning av foder eller för utfodring av djur och importeras. I fråga om uppdateringen av förteckningen över användningsområden föreskrivs i artikel 10 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för godkännande av foder för särskilda näringsbehov utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet i enlighet med bestämmelserna om detta i Europeiska unionens foderlagstiftning.

14 §

Allmänna krav som gäller informationen om foder

På foderförpackningar, *etiketter, medföljande dokument*, i broschyrer, reklamer eller i övrigt i samband med marknadsföringen och presentationen av fodret ska det ges sanningсенlig och tillräcklig information om fodret.

I fråga om principerna för tillåtna påstå-

enden i märkningar samt i presentation av foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 13 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

15 §

Krav på märkning och förpackning av foder

I varudeklarationen för ett foder ska på det sätt som förutsätts i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning lämnas information om fodrets användningsändamål, typ, mängd, sammansättning och egenskaper samt om den foderföretagare som ansvarar för informationen i varudeklarationen. Även andra uppgifter om fodret kan lämnas i varudeklarationen, i den mån de är entydiga, mätbara och kan motiveras, om inte något annat följer av Europeiska gemenskapens foderlagstiftning. Varudeklarationen ska tryckas eller fästas på förpackningen eller behållaren. Varudeklaration ska även lämnas för ett foder som levereras oförpackat och den ska vara lättillgänglig med tanke på tillsynen.

Bestämmelser om den information som ska finnas i varudeklarationen ingår dessutom i EG:s tillsatsförordning, TSE-förordningen, förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, GMO-spårbarhetsförordningen och biproduktförordningen.

Foder ska vara förpackade på ett säkert och med beaktande av produktens egenskaper lämpligt sätt.

15 §

Krav på märkning av foder

I fråga om de obligatoriska märkningskraven för foderråvaror och foderblandningar och om presentationen av märkningsuppgifterna föreskrivs i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder, TSE-förordningen, i förordningen om genetiskt modifierade livsmedel och foder, GMO-spårbarhetsförordningen och i förordningen om animaliska biprodukter. Även andra uppgifter om foderråvaror och foderblandningar kan lämnas förutsatt att de allmänna principerna i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder följs och att uppgifterna är entydiga och mätbara och kan motiveras. Bestämmelser om märkningskraven för fodertillsatser och förblandningar ingår i EG:s tillsatsförordning.

I fråga om märkningskraven för icke tillåtna foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 20 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder.

Märkningar av foder som är direkt eller indirekt avsedda för slutanvändare ska göras på finska och svenska. På foder som endast säljs i enspråkiga kommuner får märkningarna dock göras på kommunens språk. I tvåspråkiga kommuner får märkningarna på foder som har förpackats på försäljningsstället göras antingen på finska eller på svenska. Även på foder i lösvikt som en fodertillverkare levererar direkt till slutanvändaren, eller en foderföretagare i primärproduktionen till en annan foderföretagare i primärproduktionen, kan märkningarna göras enbart på slutanvändarens modersmål. I övrig affärsverksamhet mellan foderföretagare än den som nämns ovan ska märkningarna på foder göras på finska eller svenska.

Energi- och proteinvärden hos foderråva-

Närmare bestämmelser om varudeklarationen och de uppgifter som ska lämnas i den, de tillåtna avvikelserna i egenskaperna samt förpackningskraven utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

ror och foderblandningar ska bygga på och räknas enligt de beräkningsgrunder som Forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi har publicerat om inte annat föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning.

Närmare bestämmelser om att analysera energi- och proteinvärden hos foderråvaror och foderblandningar och att lämna information om värdena samt om märkning av energi- och proteinvärden utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 a §

Krav på förpackning av foder

Foder ska vara förpackade på ett säkert och med beaktande av produktens egenskaper lämpligt sätt.

I fråga om förpackningskraven för foderråvaror och foderblandningar föreskrivs i artikel 23 i förordningen om utsläppande på marknaden och användning av foder. I fråga om krav på förpackningar av fodertillsatser och förblandningar föreskrivs i artikel 16 i EG:s tillsatsförordning.

18 §

Anmälningsskyldighet

En foderföretagare ska med avseende på registrering göra en skriftlig anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket angående verksamheten, betydande förändringar i den och upphörande med verksamheten enligt vad som bestäms i artikel 9 i foderhygienförordningen. *En anmälan med avseende på registrering som foderföretagare kan även göras i samband med ansökningsförfarande enligt lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005) eller någon lag som tillämpas på registrering av djur eller någon annan motsvarande lag.* Anmälningsskyldigheten gäller dock inte foderföretagare som enbart levererar små mängder primärprodukter som de producerat direkt till en lokal gårdsbruksenhet för vidareanvändning.

18 §

Anmälningsskyldighet

En foderföretagare ska i enlighet med artikel 9 i foderhygienförordningen för registrering göra en skriftlig anmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om verksamheten, betydande förändringar i den och upphörande med verksamheten. Anmälningsskyldigheten gäller dock inte foderföretagare som enbart levererar små mängder av dem producerade primärprodukter direkt till en lokal gårdsbruksenhet för vidareanvändning.

21 §

Skyldighet att lämna uppgifter

En foderföretagare ska omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket om han har skäl att misstänka att ett foder som han släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på fodersäkerhet. Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragande från marknaden av foder som inte uppfyller kraven ingår i artikel 20 i allmänna livsmedelsförordningen.

31 §

Ankomstanmälan vid handel på den inre marknaden

Ett foderparti som förs in i Finland från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och som kan orsaka fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön (*särskilt riskbenäget foder*), ska av foderföretagaren anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket innan partiet införs i Finland.

Foder som förs in till Finland kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills denna har tillåtit att fodret får släppas ut på marknaden. Tillsynsmyndigheten kan ge tillstånd först när den erhållit tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den uppfylls.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om grunderna för bedömning av när ett foder ska anses vara **särskilt riskbenäget** och om när och hur en foderföretagare ska göra en ankomstanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om ett foderparti och vilka uppgifter som ska uppges om fodret.

21 §

Skyldighet att lämna uppgifter

Om en foderföretagare har skäl att misstänka att det foder som företagaren har släppt ut på marknaden eller använder inte uppfyller kraven på säkerhet *eller om det vid kvalitets-säkring upptäcks att de högsta tillåtna halterna av skadliga ämnen, produkter eller organismer har överskridits*, ska företagaren omedelbart informera Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om anmälan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Bestämmelser om tillbakadragning av foder som inte uppfyller kraven, men som redan har släppts ut på marknaden, ingår i artikel 20 i den allmänna livsmedelsförordningen.

31 §

Ankomstanmälan och provtagning vid handel på den inre marknaden

Ett foderparti som förs in till Finland från en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och som kan orsaka fara för folk- eller djurhälsan eller för miljön ska av foderföretagaren *med avseende på provtagning* anmälas till Livsmedelssäkerhetsverket innan partiet införs till Finland.

Foder som förs in till Finland *får* förvaras på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten *tillåter* att fodret *släpps* ut på marknaden. Tillsynsmyndigheten *får* ge tillstånd först när den *fått en* tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska *unionens* foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den uppfylls.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om *bedömning av foder som avses i 1 mom. och om provtagning* och när och hur en foderföretagare ska göra en ankomstanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om ett foderparti och vilka uppgifter som ska ges om fodret.

32 §

Förhandsanmälan om foder som importeras

En foderföretagare ska före mottagandet anmäla införseln av ett parti av sådant foder som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 i kontrollförordningen till Livsmedelssäkerhetsverket.

Foder som ska importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under tullens uppsikt på ett ställe som godkänts av tillsynsmyndigheten tills denna har fått tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den är uppfyllda.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om vilka foder som berörs av skyldigheten att göra förhandsanmälan, vilka uppgifter som ska meddelas om varje foder, i vilka situationer och hur en foderföretagare ska göra en förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om ett foderparti som ska importeras samt om hur importkontrollen ska utföras.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

3) släpps ut på marknaden eller används, om fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska gemenskapens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den eller om fodret används i strid med bruksanvisningarna eller om fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 § eller fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med

32 §

Förhandsanmälan om och provtagning av foder som importeras

Innan en foderföretagare tar emot ett parti av sådant foder som avses i artikel 15.5 och i artikel 17.1 kap. 2 i kontrollförordningen ska företagaren lämna en anmälan om införseln till Livsmedelssäkerhetsverket för provtagning.

Foder som importeras kan, om tillsynsmyndigheten så bestämmer, förvaras under tullens uppsikt på ett ställe som har godkänts av tillsynsmyndigheten tills myndigheten har fått en tillräcklig utredning om att de krav som föreskrivs i Europeiska unionens foderlagstiftning samt i denna lag eller med stöd av den är uppfyllda.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan utfärdas närmare bestämmelser om när och hur en foderföretagare ska göra en förhandsanmälan till Livsmedelssäkerhetsverket om foderpartier som avses i 1 mom. och vilka uppgifter som ska ges om fodret samt om hur provtagning och annan importkontroll ska utföras.

41 §

Förbud

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda att ett foder

3) släpps ut på marknaden eller används, om fodret, förpackandet av det eller uppgifterna om det inte uppfyller de krav som ställs i Europeiska unionens foderlagstiftning eller i denna lag eller med stöd av den eller om fodret används i strid med bruksanvisningarna eller om fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren har underlåtit att iaktta anmälningsskyldigheten enligt 18 § eller fodertillverkaren, den som släpper ut fodret på marknaden eller användaren inte är godkänd i enlighet med 20 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §,
-----*eller om salmonellabakterie har påträffats i produktionsmiljön eller transportfordonet.*

46 §

46 §

*Straffbestämmelse**Straffbestämmelse*Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet
-----Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet
-----3) bryter mot ett *förbud som utfärdats med stöd av 7 § 3 mom. eller ett temporärt förbud som utfärdats med stöd av 16 §,*
-----3) bryter mot ett temporärt förbud som utfärdats med stöd av 16 §,
-----ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses ringa eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *foderlagsförseelse* dömas till böter.ska, om inte försummelsen eller den fara för människors eller djurs hälsa eller för miljön som gärningen medfört ska anses obetydlig eller om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för *foderlagsförseelse* dömas till böter.-----
*Denna lag träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.*